

podrobiti své dítě přezkoušení způsobem jiným, než jaký ve školním a vyučovacím řádě je předepsán.

Způsob, jakým školní úřad má zjistiti vědomosti dítěte domácně vyučovaného, je v § 205, odst. 1 škol. a vyuč. řádu přesně určen jen pro první stadium úředního dozoru na domácí vyučování. Dozor tento záleží nejprve ve zjištění výsledků domácího vyučování. Toto zjištění může po případě býti základem pro vydání »nařízení okr. úřadu školního« podle první věty 2. odst. § 205.

V druhém stadiu dozoru jde o zjištění, zdali takovéhoto nařízení (příkazů) úřadu školního bylo šetřeno. Toto zjištění může býti po případě základem pro úřední nařízení, aby dítě bylo dáno do školy, tedy pro úřední akt, kterým se rodičům odnímá právo na domácí vyučování dítěte. Je-li předepsán určitý prostředek zjišťovací již pro první stadium dozoru, jež vrcholiti může v pouhých příkazech o dalším způsobu domácího vyučování, není možno v druhém stadiu dozoru, které může vrcholiti v mnohem intensivnějším zásahu do právní sféry rodičů, to jest v odnětí práva na domácí vyučování, použití libovolného prostředku zjišťovacího, nýbrž sluší tím spíše použití onoho prostředku, jež škol. a vyuč. řád pro první stadium dozoru předepsal, chtěje patrně volbou tohoto prostředku poskytnouti rodičům jakousi záruku, že právo jejich nebude obmezováno bez vážného důvodu.

Žal. úřad vychází však z jiného názoru a spokojil se proto s přezkoušením dětí provedeným nikoli na některé škole, nýbrž při úřadě a založil na výsledku tohoto přezkoušení svůj závěr, že dané příkazy ukázaly se marnými a že rodiče zdráhali se daných příkazů usposlechnouti. Ježto však tento prostředek zjišťovací není škol. a vyuč. řádu vůbec znám, a ježto podle výkladu svrchu podaného nelze přísnější dozorčí opatření (odnětí práva na domácí vyučování) vydávati na podkladu zjištění, které by podle výslovného předpisu nepostačovalo ani k vydání dozorčího opatření mírnějšího (příkazu o způsobu domácího vyučování), neměl žal. úřad pro svůj předpoklad, že rodiče se zdráhají vyhověti daným příkazům a že příkazy tyto ukázaly se marnými, dostatečného podkladu, získaného způsobem, který školním a vyučovacím řádem jest naznačen. Poněvadž pak tato neúplnost skutkové podstaty nař. rozhodnutí způsobena byla nesprávným právním názorem o způsobu zjištění podle § 205, odst. 2. škol. a vyuč. řádu požadovaného, musila nař. rozhodnutí také stran ostatních 14 st-lů býti zrušena; a to rovněž podle § 7 zák. o ss.

Č. 6489.

Nemocenské pojišťování (Slovensko): * Pro počítání osmidenní lhůty § 12, odst. 1 zák. čl. XIX:1907 jest rozhodným den, kterého přihláška zaměstnance k nemocenskému pojištění došla k nemocenské pokladně.

(Nález ze dne 20. dubna 1927 č. 8130).

V ě c: Alexius S. v L. proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Plat. výměrem z 1. září 1925 uložila okresní dělníky pojišťující pokladna ve Sp. st-li dle § 12 zák. čl. XIX:1907 náhradu nákladů vzniklých léčením opožděně přihlášeného zaměstnance Julia V. v částce 972 Kč. V pořadu instancí nevyhovělo min. soc. péče nař. rozhodnutím odvolání st-lovu z důvodu, že V. vstoupil u st-le do práce 13. června 1925, onemocněl 16. června 1925, přihláška došla pokladně 23. června, tedy po onemocnění a opožděně. K námitce zaměstnavatelově připomnělo min., že rozhodnou okolnosti pro posouzení včasnosti přihlášky je doba příchodu k pokladně, nikoliv však doba podání na poštu.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Na sporu jest jediné, jak rozuměti jest předpisu § 12, odst. 1 zák. čl. XIX:1907, jenž ukládá zaměstnavateli povinnost, každou u něho zaměstnanou, pojistné povinnosti podrobenou osobu během osmi dnů, počítajíc od vstupu do zaměstnání, podle ustanovení v této příčině platných přihlásiti u okresní dělníky pojišťující pokladny. Při výkladu tohoto ustanovení různí se st-l a žal. úřad v tom, že st-l míní, že rozhodné jest datum, kdy přihlášku odevzdal pošt. dopravě, kdežto žal. úřad má za rozhodnou dobu, kdy přihláška dojde k pokladně. Nss sdílí názor úřadu.

Správnosti jeho svědčí již znění cit. předpisu, dle něhož jest zaměstnance přihlásiti během osmi dnů u okresní dělníky pojišťující pokladny. Tím jest označeno místo, u něhož musí přihláška během stanovené lhůty býti podána a tato lhůta jest jen tehdy zachována, došla-li přihláška ve lhůtě u onoho zákonem stanoveného místa. Výkladu tomu svědčí i ta okolnost, že zákon tam, kde chtěl, aby se dny pošt. dopravy do lhůty nevčítaly, tak výslovně stanovil (srovnej § 181 cit. zák. článku).

Jest pak nerozhodno, kdy st-l přihlášku Julia V. dal na poštu a není vadou řízení, jak stížnost míní, že žal. úřad o této nerozhodné okolnosti nekonal šetření.

Jest tedy 23. červen 1925, kdy — jak jest nesporno — přihláška okresní dělníky pojišťující pokladnu ve Sp. došla, považovati za dne učiněné přihlášky. Do tohoto dne uplynulo však ode dne vstupu Julia V. do zaměstnání u st-le, t. j. od 13. června 1925, více než 8 dní. Není tedy důvodna námitka stížnosti, že přihláška se stala ve lhůtě § 12 zák. čl. XIX:1907.

Č. 6490.

Církevní věci. — Samospráva obecní. — Administrativní řízení: O kompetenci úřadů správních — a to úřadů politických zastaviti podle § 102 ob. zřiz. usnesení obecního zastupitelstva stran užívání obecní kaple hřbitovní, dosud římskokatolické, církví československou.

(Nález ze dne 20. dubna 1927 č. 8132).

Prejudikatura: Boh. 1661/22, 1699/22, 2865/23, 2866/23, 3448/24, 4229/24, 4231/24 adm. a j.

V ě c: Obec K. proti ministerstvu vnitra o zastavení výkonu usnesení obecního zastupitelstva stran užívání kaple.